

[Energiministeren]

Danmark. En af grundene hertil har været udviklingen i oliepriserne. Gasprojektets økonomi er også domineret af, at der har været meget store etableringsomkostninger i fordelingsystemet, og det er omkostninger, som det ville være vanskeligt for ikke at sige umuligt at få forrentet og afskrevet, hvis man nu skred til at lægge afgifter på naturgassen. Det gælder derfor fortsat, at afgiftsfritagelsen for naturgas er en vigtig forudsætning for økonomien i projektet.

I Energiministeriets særlige redegørelse fra juni 1988 om naturgasprojektet blev der givet udtryk for bekymring over omkostnings- og salgsudviklingen i de regionale naturgasselskaber. Kort før jul modtog vi så budgetterne for 1989, og heraf fremgår det, at der stadig er grund til bekymring for udviklingen i selskabernes økonomi.

Derfor besluttede jeg efter at have holdt et møde med de regionale selskabers formænd, at vi gennem et kort, men grundigt udvalgsarbejde skulle undersøge, hvilke muligheder vi måtte have for at forbedre vilkårene for selskaberne. Dette udvalgsarbejde er nu godt i gang. Jeg forventer, at der i løbet af få måneder vil være mulighed for konkret at tage stilling, det vil sige, at formændene for de regionale selskaber og jeg sammen med vore embedsmænd i ministeriet kan begynde at vurdere, hvilke muligheder vi har for at forbedre selskabernes økonomi.

Jeg skal selvfølgelig ikke foregribe resultatet af et sådant udvalgsarbejde og de drøftelser, der følger efter, men jeg vil gerne fastslå, at det fortsat må være sådan, at de regionale selskaber og de kommuner, der som interessenter står bag de regionale selskaber, har det fulde ansvar for selskabernes økonomi, salgsaktiviteter og omkostningsudviklingen i selskaberne i øvrigt.

Som svar på Fremskridtspartiets forespørgsel vil jeg derfor gerne fastslå, at der ikke bliver tale om besparelser for de offentlige kasser, hvis man pålægger naturgas en energiafgift. I givet fald ville det være nødvendigt for interessenterne – dvs. kommunerne og staten – at dække de omkostninger, som allerede er påløbet, og den gæld, der allerede er oparbejdet i selskaberne, og det ville jo ikke føre til nogen samlet lettelse for det offentlige. Tværtimod mener jeg, at det ville ødelægge udviklingen i naturgasselskaberne og mulighederne for at få

afsat yderligere mængder af naturgas, hvilket vi bør være interesserede i alle sammen.

Derfor vil jeg godt slutte af med at slå fast, at de vanskeligheder, vi har med naturgasprojektet, ikke skal overskygge, at naturgas er det mest miljøvenlige fossile brændsel, der findes, og det, at Danmark jo i øjeblikket er på vej til at blive selvforsynende med olie og naturgas, giver en beskæftigelsesmæssig fordel for landet og betyder en styrkelse af statsfinanserne og en styrkelse af vores betalingsbalance. Generelt bør man derfor ikke lægge anvendelse af naturgas for had, men det er klart, at der ligger en stor opgave i at få en bedre udvikling i selskabernes økonomi.

*Forhandling***Behnke (FP):**

Allerede tilbage i 1979, hvor naturgasprojektet for alvor blev søsat, stod det klart, at hvis projektet skulle komme til at hvile i seriøse økonomiske rammer, måtte man regne med at skulle tvinge folk til at benytte naturgassen. Man kunne således i Aarhus Stiftstidende fra den 6. april 1979 læse:

»Nye og eksisterende bebyggelser kan få pålagt tilslutning til et kollektivt gasanlæg.«

Det var selvfølgelig rigtigt gættet dengang i foråret 1979, for i de forløbne 10 år har snakken om tvangstilslutning været oppe at vende mere end én gang. Senest var det formanden for Komgas, Aksel Jørgensen, der den 19. januar 1989 i Jyllands-Posten sagde:

»Jeg nævner muligheden for en tvangstilslutning, fordi vi er nødt til at overveje, hvad der skal ske, hvis udviklingen fortsætter.«

Denne gang kunne Folketingets Energiudvalg få tvangstilslutningstanken aflivet gennem et samråd den 25. januar i år, men dog således, at energiministeren om senest 1 år er parat med en rapport om, hvordan økonomien skal sikres i gasselskaberne, og det har vi jo så yderligere fået bekræftet her for et par minutter siden.

Vi må så håbe, at selve ideen om tvangstilslutning ikke frister ministeren og formændene for gasselskaberne, når man skal prøve at få økonomien til at hænge sammen. For faktum er jo, at i dag har man mange steder i praksis indført en tilslutningspligt. Byrådene har som villige redskaber for naturgasselskaberne besluttet lokalplaner, energiplaner og varmeplaner og